

ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Т. А. КОЛЯДА, канд. юрид. наук, доц., доцент кафедри правового забезпечення господарської діяльності

В. О. КОВАЛЕНКО, студентка факультету транспортних систем і технологій, 6 курс, група МОПР-2014-1

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків

Житлово-комунальне господарство (ЖКГ) — одна з найважливіших галузей господарського комплексу міста, що забезпечує його життєдіяльність. Комунальне господарство міста величезне і багато функціональне, до нього входять системи інженерного життєзабезпечення [1]:

- водопостачання і водовідведення;
- тепло-, енерго-, газопостачання;
- впорядкування прибудинкових територій (прибирання, збір і вивіз твердих побутових відходів);
- впорядкування територій муніципальних утворень (прибирання вулиць, будівництво, ремонт і прибирання доріг, мостів і тротуарів, озеленення, ритуальне обслуговування, вуличне освітлення, утилізація відходів);
- міський транспорт;
- підприємства побутового обслуговування (лазні, пральні) і т. д.

Згідно з думкою багатьох науковців, які вивчали сферу ЖКГ, сьогодні галузь переживає значні труднощі. За весь період незалежності України у секторі накопичуються невирішені проблеми. Основними з них є:

- ❖ застарілий житловий фонд;
- ❖ зношеність основних фондів галузі, застарілість технологій і як наслідок значні витрати (більшість тепломереж знаходиться в аварійному стані, що призводить до втрати близько 40% тепла при транспортуванні) та низьку енергоефективність;
- ❖ недостатнє бюджетне фінансування ремонту житлового фонду;
- ❖ високий рівень монополізації сфери надання житлово-комунальних послуг та слабкий розвиток конкуренції у цьому секторі;
- ❖ завищення цін і тарифів на послуги;
- ❖ недосконалість нормативно-правової бази;
- ❖ низька ефективність роботи комунальних підприємств;
- ❖ недосконалість тарифної політики держави;
- ❖ пасивне ставлення мешканців до утримання приміщень загального користування і прибудинкових територій.

Для належного функціонування житлово-комунального сектору щодо забезпечення потреб населення необхідно здійснити заходи на різних рівнях управління. Основним напрямком роботи з покращення сучасного стану галузі слід вважати активне делегування органам місцевої влади функцій управління

та регулювання підприємствами ЖКГ. Нова структура управління та задекларована програмою реформування галузі політика залучення приватного сектору створює нові вимоги до системи державного регулювання у сфері ЖКГ.

Державна політика з питань реформування ЖКГ базується на таких основних принципах:

- пріоритетність платоспроможного права всіх споживачів щодо задоволення їх потреб у якісних житлово-комунальних послугах;
- забезпечення громадян з низьким рівнем доходів житлово-комунальними послугами відповідно до державних соціальних стандартів;
- державна підтримка забезпечення сталого функціонування і динамічного розвитку сфери житлово-комунального господарства;
- удосконалення системи управління житлово-комунальним господарством;
- стимулювання інвестиційних процесів у галузі житлово-комунального господарства;
- ефективне використання грошових, людських та матеріальних ресурсів виробниками/виконавцями та споживачами житлово-комунальних послуг;
- пріоритетність інноваційного розвитку систем життєзабезпечення міста;
- прозорість прийняття рішень стосовно тарифної політики, організація громадських обговорень та слухань з проблемних питань житлово-комунального господарства;
- відповідальність органів виконавчої влади за ефективне використання майна територіальної громади міста та за діяльність підприємств житлово-комунального господарства стосовно виконання вимог нормативно-правових актів, які діють у житлово-комунальній сфері, прийняття рішень з питань життєзабезпечення міста та забезпечення їх реалізації [2].

З боку місцевих органів влади необхідно:

- ◆ відпрацювати механізм створення нових та забезпечити функціонування діючих об'єднань співвласників багатопверхових будинків (ОСББ);
- ◆ сприяти та впроваджувати розвиток ринку компаній, що надають послуги у сфері ЖКГ, підготувати професійні кадри інституту, впроваджувати заходи з енергозбереження у житлових будинках;
- ◆ здійснювати на рівні будинків комунальної власності відшкодування пільг та субсидій для ОСББ;
- ◆ залучати до надання житлово-комунальних послуг суб'єкти підприємницької діяльності;
- ◆ забезпечити надання державних дотацій на утримання і ремонт житла;
- ◆ відшкодовувати витрати, пов'язані з придбанням та встановленням приладів обліку теплової енергії;
- ◆ щорічно виділяти кошти на ремонт будинків ОСББ.

На нашу думку, очевидно, що сучасний рівень розвитку ЖКГ не задовольняє потреб переважної більшості населення. Галузь потребує створення автоматизованих систем управління ЖКГ із використанням нових електронно-обчислювальних машин на всіх рівнях, що забезпечить підвищення ефективності та приведе до поліпшення наданих послуг.

Для розвитку потужностей та створення недержавних підприємств і організацій по утриманню і ремонту об'єктів галузі, що є передумовою створення ринку житлово-комунальних послуг населенню, необхідно залучити інвестиції.

Список використаних джерел

1. Карлова О. А. Менеджмент міського господарства: навч. посібник. –Харків : ХНАМГ, 2008.– 266 с
2. Килимник І. І. Практичні проблеми в галузі ЖКГ та шляхи їх вирішення// Open Journal System № 1 (2015), С. 48-50
3. Ходирєва А. Аналіз сучасного стану житлово-комунального господарства // Економіст. – 2006. – № 7. – С. 36-39
4. Основні проблеми та шляхи вирішення головних проблем житлово-комунального господарства України [Електронний ресурс]: - Режим доступу: http://5ka.at.ua/load/ekologija/osnovni_problemi_ta_shljakhi_virishennja_golovnikh_problem_zhitl_ovo_komunalnogo_gospodarstva_ukrajini_referat/18-1-0-24549

ПРОБЛЕМИ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

С. В. ЖАДАН, студентка 5 курсу

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Житлово-комунальне господарство – це багатогалузевий комплекс, який забезпечує населення, підприємства та організації необхідними житлово-комунальними послугами. Сьогодні житлово-комунальне господарство має великий вплив на розвиток економічних взаємовідносин у державі.

Деякі фахівці вважають, що в галузі житлово-комунального господарства функціонує кілька тисяч підприємств і організацій, експлуатується майже 25 відсотків основних фондів держави, зайнято 5 відсотків працездатного населення країни, а підприємства та організації різних форм власності в сучасних умовах надають понад 40 видів послуг, житлово-комунального господарства [1].

Проблемою житлово-комунального господарства є прорахунки в намаганнях зробити дане господарство кращим, зволікання зі змінами в даній сфері та її реформуванні. Також досить великим каменем спотикання є те, що за роки існування житлово-комунального господарства накопичилось дуже багато проблем які так і не отримали комплексного та раціонального підходу до їх вирішення.

В наш час питання плати за послуги переоцінено та подано як один з найголовніших предметів політичних дебатів та показник турботи про соціальні потреби громадян. Сьогодні активно обговорюється проблема цін за споживання, тарифів на комунальні послуги та витрати родин, які активно поширюються засобами масової інформації і політичними партіями. Водночас, відсутнє усвідомлення того, що підвищення тарифів вплине на раціоналізацію